



REPUBLIKA E KOSOVËS - REPUBLIKA KOSOVO - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
USTAVNI SUD
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 3 juna 2024. godine
Br. Ref.: RK 2439/24

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI171/23

Podnosilac

Latif Zariqi

Ocena ustavnosti
presude Vrhovnog suda Rev.Br. 235/2020 od 03. jula 2023. godine

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Gresa Caka-Nimani, predsednica
Bajram Ljatifi, zamenik predsednika
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, sudija
Safet Hoxha, sudija
Radmir Laban, sudija
Remzije Istrefi-Peci, sudija
Nexhmi Rexhepi, sudija i
Enver Peci, sudija
Jeton Bytyqi, sudija

Podnosilac zahteva

1. Zahtev je podneo Latif Zariqi iz Prištine (u daljem tekstu: podnosilac zahteva) koga po ovlašćenju zastupa g. Taulant Ferizi, advokat u Prištini.

Osporena odluka

2. Podnosilac zahteva osporava ustavnost presude [Rev.Br. 235/2023] od 3. jula 2023. godine Vrhovnog suda Kosova (u daljem tekstu: Vrhovni sud), u vezi sa presudom [AC.Br. 2813/2021] od 4. aprila 2023. godine Apelacionog suda Kosova (u daljem tekstu: Apelacioni sud) i presudom [C.Br. 3532/2014] od 20. novembra 2019. godine Osnovnog suda u Prištini, Opšti departman (u daljem tekstu: Osnovni sud).

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar je ocena ustavnosti osporenog rešenja Vrhovnog suda. Međutim, podnosilac zahteva nije precizirao koja su njegova prava i slobode, zagarantovana odredbama poglavlja II [Prava i Osnovne Slobode] Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav), povređena, već samo osporava član 53. [Tumačenje odredbi ljudskih prava] Ustava.

Pravni osnov

4. Zahtev je zasnovan na stavovima 1. i 7. člana 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava, na članu 22. [Procesuiranje podnesaka] i 47. [Individualni zahtevi] Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosovo, br. 03/L-121 (u daljem tekstu: Zakon), kao i u pravilu 25. [Podnošenje zahteva i odgovora] Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik o radu).

Postupak pred Ustavnim sudom

5. Dana 21. avgusta 2023. godine, podnosilac zahteva je podneo zahtev Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud) preko svog pravnog zastupnika, advokata Xhevata Bicija.
6. Dana 1. septembra 2023. godine, predsednica Suda je odlukom [br. GJR. KI171/23] imenovala sudiju Safeta Hoxhu za sudiju izvestioca i odlukom [br. KSH. KI171/23] imenovala Veće za razmatranje, sastavljeno od sudija: Selvete Gerxhaliu-Krasniqi (predsedavajuća), Radomir Laban i Nexhmi Rexhepi (članovi).
7. Dana 7. septembra 2023. godine, Sud je obavestio podnosioca zahteva o registraciji zahteva i zatražio od njega da u roku od 15 (petnaest) dana dostavi Sudu punu kopiju osporene presude Vrhovnog suda Kosova [Rev.Br. 235/2023] od 3. jula 2023. godine. Sud je istog dana dostavio kopiju zahteva Vrhovnom sudu.
8. Dana 6. oktobra 2023. godine, Sud je ponovio zahtev podnosiocu zahteva, dajući mu dodatni rok od 7 (sedam) dana da podnese Sudu traženu kopiju osporene presude Vrhovnog suda.
9. Dana 27. oktobra 2023. godine Sud je primio punu kopiju osporene presude Vrhovnog suda, dostavljenu preko njegovog zakonskog zastupnika, advokata Xhevata Bicija.
10. Dana 15. novembra 2023. godine, g. Taulant Ferizi je, u ime i kao zastupnik podnosioca zahteva, podneo Sudu dopunu zahteva KI171/23.
11. Dana 15. novembra 2023. godine, Sud je zatražio od g. Taulanta Ferizija, da u roku od 7 (sedam) dana dostavi ovlašćenje za zastupanje podnosioca zahteva pred Ustavnim sudom.
12. Dana 27. novembra 2023. godine Sud je primio traženo ovlašćenje od advokata g. Taulanta Ferizija, sada novi zastupnik podnosioca zahteva pred Sudom.

13. Dana 11. marta 2024. godine, sudija Jeton Bytyqi je položio zakletvu pred Predsednicom Republike Kosovo, pri čemu je počeo njegov mandat u Sudu.
14. Dana 29. aprila 2024. godine, Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i jednoglasno je iznelo preporuku Sudu o neprihvatljivosti zahteva.

Pregled činjenica

15. Na osnovu odluka redovnih sudova, dostavljenih preko zahteva podnosioca zahteva, proizilazi da je Opštinski sud rešenjem o nasledstvu [T.br. 453/03] od 08. septembra 2004. godine, podnosioca zahteva proglasio naslednikom njegovog pokojnog oca H.Z. za dve (2) katastarske parcele i to (i) parcela br.625-0 i (ii) parcela br. 4217-0, u katastarskoj zoni u Prištini (u daljem tekstu: sporna nepokretnost).
16. Dana 28. januara 2005. godine, R.Z. i H.Z. podneli su tužbeni zahtev Opštinskom sudu protiv podnosioca zahteva, kojim su tražili da im se prizna vlasničko pravo kao jedinih suvlasnika sa po 1/2 idealnih delova gore navedenih nepokretnosti. U svom tužbenom zahtevu R.Z. i H.Z. su precizirali da: (i) je sporna nepokretnost upisana na ime njihovih prethodnika i prvotужиoca R.Z.; i (ii) je rešenje Opštinskog suda o nasledstvu [T.br.453/03] od 8. septembra 2004. godine, kojom je podnosilac zahteva proglašen naslednikom sporne nepokretnosti, doneto je bez pravnog osnova.
17. Dana 17. septembra 2010. godine, Opštinski sud je u parničnom postupku, presudom [C.br.92/05] usvojio kao osnovan tužbeni zahtev R.Z. i H.Z. i odobrio svojinsko pravo na gorepomenutim nepokretnostima.
18. Neutvrđenog dana, protiv gore navedene presude Opštinskog suda, podnosilac zahteva je podneo žalbu Okružnom sudu u Prištini (u daljem tekstu: Okružni sud).
19. Dana 12. decembra 2014. godine, Apelacioni sud je odlukom [Ac.br.2037/2012]: (i) usvojio žalbu podnosioca zahteva kao osnovanu; (ii) poništio gore pomenutu presudu Opštinskog suda; i (iii) vratio predmet Osnovnom sudu na ponovno razmatranje i odlučivanje, uz obrazloženje: „*da se traži dodatno pojašnjenje od veštaka geodezije jer se katastarske izmene ne vrše bez ikakvog pravnog osnova*“.
20. Dana 20. novembra 2019. godine, Osnovni sud je u postupku ponovnog odlučivanja, presudom [C.br.3532/14]: (i) ponovo usvojio tužbeni zahtev R.Z. i H.Z. i potvrdio da su isti stekli svojinsko pravo održajem, savesne državine, kao suvlasnici sa po 1/2 idealnih delova navedenih nepokretnosti; (ii) obavezao je podnosioca zahteva da prihvati pravo svojine R.Z. i H.Z. na gore pomenutim nepokretnostima; i da (iii) ova presuda služi R.Z. i H.Z. za upis prava svojine u registre nepokretnosti u Direkciji za imovinu i katastar u opštini Priština.
21. Osnovni sud je, između ostalog, našao da su na osnovu geodetskog veštačenja iz 2009. godine, dopunskog mišljenja datog na ročištima, dve nepokretnosti, odnosno katastarske parcele br. 625-0 i br. 4217-0 upisane su na ime prvotужиoca R.H. i do danas su nepromenjene.
22. Dana 21. februara 2020. godine, podnosilac zahteva je podneo žalbu Apelacionom sudu protiv presude Osnovnog suda (i) zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka; (ii) pogrešnog i nepotpunog utvrđivanja činjeničnog stanja; i (iii) pogrešne primene materijalnog prava.

23. Dana 4. aprila 2023. godine, Apelacioni sud je presudom [Ac.br.2813/2021] odbio žalbu podnosioca zahteva kao neosnovanu i potvrdio je gore navedenu presudu Osnovnog suda.
24. Apelacioni sud je konstatovao da presuda Osnovnog suda nije obuhvaćena povredama, kako navodi podnosilac zahteva, pojašnjavajući da je prvostepeni sud u potpunosti i pravično ocenio činjenično stanje, na osnovu čega proizilazi da: „[...]na osnovu originalne katastarske dokumentacije koja obuhvata i istorijat br. 952-3/2005-29 od 13.1.2002. godine izdat od strane Službe za katastar u Kruševcu, Srbija zajedno sa dodatnim dokazima, obezbeđenim službenim putem u krivičnom postupku PP.br. 1958-3/2005, te da, s druge strane, ne postoje nikakvi dokazi o pravnom osnovu po kome je predmetna imovina evidentirana na ime sada pokojnog H.Z., koji je po rešenju T.br.453/03 od 08.09.2004. godine, bivšeg Opštinskog suda u Prištini, nasledio je njegov sin, ovde tuženi.“
25. Dana 23. maja 2023. godine, podnosilac zahteva je protiv presude Apelacionog suda podneo reviziju Vrhovnom sudu zbog (i) bitnih povreda odredbi parničnog postupka i (ii) pogrešne primene materijalnog prava. Svojom revizijom, podnosilac zahteva je obrazložio da: (i) Apelacioni sud nije dao obrazloženje na njegovu žalbu; i (ii) isti je pogrešno primenio materijalno pravo kada je tužbeni zahtev usvojio na osnovu održaja, jer prema njegovom mišljenju nisu ispunjeni uslovi iz člana 28. Zakona o osnovama svojinsko-pravnih odnosa, Službeni list 6/1980 bivše RSFJ (u daljem tekstu: ZOSPO-a).
26. Dana 3. jula 2023. godine, Vrhovni sud je presudom [Rev.br. 235/2023] odbio reviziju podnosioca zahteva kao neosnovanu.
27. Vrhovni sud je istakao da „*prihvata u celini, kao pravičan i zakonit, pravni stav prvostepenog i drugostepenog suda, jer se iz činjeničnog stanja, koje je pravično utvrđeno, pravično sprovedene i odredbe pravičnog postupka i materijalno pravo, stoga Vrhovni sud Kosova navod o pogrešnom sprovođenju materijalnog prava ocenjuje kao neodrživ [...]*“.

Navodi podnosioca zahteva

A. Navodi pokrenuti u žalbi podnetoj 21. avgusta 2023. godine

28. Sud prvo podseća da je u zahtevu podnetom 21. avgusta 2023. godine podnosioca zahteva zastupao Xhevat Bica, advokat po ovlašćenju koje je on potpisao 17. avgusta 2023. godine.
29. U ovom zahtevu, podnosilac zahteva osporava presudu [Rev.Br. 235/2020] od 3. jula 2023. godine, ne precizirajući koja su mu prava i slobode, zagarantovane odredbama poglavlja II [Prava i Osnovne Slobode] Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav) povređena osporenom odlukom, već samo osporava član 53. [Tumačenje odredbi ljudskih prava] Ustava.
30. Podnosilac zahteva tvrdi da „[...]svojina koju su tužioci stekli po osnovu održaja u ovom slučaju ne postoji jer tuženi, odnosno otac tuženog, ima ovu imovinu u posedu i korišćenju i na njegovoj strani, stoga nisu ispunjeni uslovi iz člana 28., stava 4. ZOSPO-a i nedostaje mu savesna državina“.
31. Štaviše, podnosilac zahteva navodi da „je do kršenja zakona došlo zbog nepostojanja katastarske dokumentacije, odnosno ABC registra, iz kojeg se uviđa tokom javnog uvida [...]“.

B. Navodi pokrenuti u „dopuni zahteva“ podnetom 15. novembra 2023. godine

32. Sud podseća da je 15. novembra 2023. godine podnosilac zahteva preko novog zastupnika, advokata Taulanta Ferizija, podneo Sudu dopunu svog zahteva. Dopunom zahteva isti osporava presudu Vrhovnog suda [Rev.Br. 235/2023] od 3. jula 2023. godine u vezi sa presudom Apelacionog suda [AC.Br. 2813/2021] od 4. aprila 2023. godine i presudom Osnovnog suda [C.Br. 3532/2014] od 20. novembra 2019. godine.
33. U zahtevu za dopunu zahteva KI171/23 dostavljenog od strane novog zakonskog zastupnika, ovaj poslednji po navodi da su presude redovnih sudova donete povredom člana 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] u vezi sa stavom 1., člana 6. [Pravo na pravično suđenje] Evropske konvencije o ljudskim pravima (u daljem tekstu: EKLJP) i povredom člana 46. [Zaštita imovine] Ustava, u vezi sa članom 1., Protokola br. 1 EKLJP-a. Tačnije, dopunom zahteva, podnetog od novog zakonskog zastupnika, tvrdi se da presuda Vrhovnog suda ne ispunjava standarde obrazložene sudske odluke garantovane članom 31. Ustava u vezi sa stavom 1. člana 6. EKLJP-a i istovremeno, u smislu člana 46. Ustava, nisu se stekli uslovi za sticanje svojine na nepokretnostima održajem.
34. Na kraju, kroz dopunjeni zahtev, podnet 15. novembra 2023. godine predlaže se da Sud: (i) proglasi zahtev prihvatljivim; (ii) konstatuje povredu člana 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] Ustava u vezi sa stavom 1., člana 6. [Pravo na pravično suđenje] EKLJP-a; (iii) održi raspravu u skladu sa Poslovníkom o radu Ustavnog suda; i (iv) proglasiti nevažećim presudu Osnovnog suda [C.Br. 3532/2014], presudu Apelacionog suda [AC.Br. 2813/2021] i presudu Vrhovnog suda [Rev.Br. 235/2023] i da se predmet vrati Osnovnom sudu na ponovno odlučivanje.

Relevantne ustavne i zakonske odredbe

Ustav Republike Kosovo

[...]

Član 53.

[Tumačenje odredbi o ljudskim pravima]

„Osnovna prava i slobode zagantovana ovim Ustavom se tumače u saglasnosti sa sudskom odlukom Evropskog suda za ljudska prava.“

ZAKON O OSNOVAMA SVOJINSKOPRAVNIH ODNOSA

[Službeni list 6/1980 bivše RSFJ]

Član 28.

„Savestan držalac nepokretne stvari, na koju drugi ima pravo svojine, stiče pravo svojine na tu stvar održajem protekom 20 godina.“

[...]

Ocena zahteva podnosioca zahteva za dopunu zahteva

35. U vezi sa zahtevom podnosioca zahteva za dopunu njegovog zahteva, Sud podseća da je podnosilac zahteva, preko drugog zakonskog zastupnika, g. Taulanta Ferizija je 15. novembra 2023. godine podneo zahtev za dopunu njegovog zahteva podnetog Sudu 21. avgusta 2023. godine. S tim u vezi, Sud podseća da tokom podnošenja njegovog zahteva 15. novembra 2023. godine, advokat g. Taulant Ferizi nije dostavio ovlašćenje za zastupanje podnosioca zahteva pred Ustavnim sudom. Međutim, kao rezultat zahteva Suda, 15. novembra 2023. godine, ovlašćenje za zastupanje je primljeno 27. novembra 2023. godine.
36. Što se tiče pitanja promene zakonskog zastupnika u toku postupka pred Sudom, a pre nego što ovaj poslednje pomenuti donese odluku u vezi sa zahtevom, ovo pitanje je, u pogledu njihovog prava na zastupanje je u volji stranaka, koje mogu menjati njihovog zakonskog zastupnika pod uslovom da blagovremeno obaveste Sud i dostave odgovarajuće ovlašćenje za njihovo zastupanje. S obzirom na to, Sud poštuje ovu odluku podnosioca zahteva da ga zastupa drugi zakonski zastupnik.
37. U nastavku, u okviru razmatranja dopune zahteva podnosioca zahteva, podnetog 15. novembra 2023. godine, Sud se prvo poziva na relevantne odredbe Zakona o Sudu i Poslovnika o radu Suda.
38. Stav 4 člana 22. [Procesuiranje podnesaka] Zakona propisuje da: „*Ukoliko podnesak ili odgovor na isti nije jasan i kompletan, sudija izvestila o tom informiše stranku i određuje rok od najviše petnaest (15) dana za razjašnjenje ili dopunu podneska. Sudija izvestilac ima pravo da zatraži dodatne dokaze, ukoliko je to neophodno radi procene prihvatljivosti i osnovanosti podneska.*”
39. U nastavku se Sud poziva na paragrafove 3 i 4 pravilo 26. (Registracija zahteva i rok za dostavljanje odgovora) Pravilnika o radu br. 01/2023, koje propisuju da:
- “(3) Ako zahtev ne sadrži sve potrebne informacije ili dokumenta, sudija/tkinja izvestilac/teljka, preko Sekretarijata, obaveštava podnosioca/teljku zahteva da se zahtev mora dopuniti navedenim informacijama ili dokumentima i precizno 15 određuje da se informacije i dokumenta moraju dostaviti u roku od petnaest (15) dana od dana podnošenja zahteva.*
- (4) Osim ako to ne zahteva Sud ili ako je dobijena pismena dozvola od Suda, stranka koja je podnela zahtev ne može dostaviti nijedan dokument nakon isteka roka od petnaest (15) dana od dana podnošenja zahteva. Sud može naložiti kraći rok kada je za zahtev potrebno ubrzano razmatranje.”*
40. Na osnovu gore navedenih odredbi Poslovnika o radu Suda, ovaj poslednje pomenuti ističe, da u suštini, odredbe Poslovnika o radu propisuju da podnosioci zahteva ne mogu podneti nijedan dokument nakon isteka roka od petnaest (15) dana od dana podnošenja zahteva.
41. Zato, Sud na osnovu činjenice da je zahtev podnosioca zahteva pred Ustavnim sudom je podnet 21. avgusta 2023. godine, a da je Sud obavestio prvog zastupnika podnosioca zahteva 7. septembra 2023. godine o registraciji zahteva u Sudu, konstatuje da je zahtev podnosioca zahteva za dopunu zahteva, podnet od strane novog zakonskog zastupnika 15. novembra 2023. godine, podnet je van proceduralnih rokova propisanih Zakonom i pravilom 26. Poslovnika o radu (vidi slično predmete Suda KI133/20, podnosilac zahteva *Raiffeisen Bank*, presuda od 30. marta 2022. godine, stavovi 103-105 i KI100/23, podnosioci zahteva *Miradije Tusha, Naser Tusha, Artan Tusha, Ajshe Tusha, Hatixhe*

Tusha, Nadire Tusha i Nurhane Vladi-Tusha, rešenje o neprihvatljivosti, od 13. februara 2024. godine, stavovi 56-57).

42. U tom smislu, Sud ponavlja da rokovi propisani Pravilnikom o radu, u pogledu postupka razmatranja zahteva pred Sudom, služe pravnoj sigurnosti, što podrazumeva da su stranke u postupku pred Sudom unapred obavestene u vezi sa (i) uslovima za podnošenje zahteva Sudu, (ii) pravom protivne strane da podnese odgovor i (iii) rokom za dostavljanje informacija i drugih podnesaka u rokovima propisanim Zakonom i Pravilnikom o radu. (*vidi slučaj KI100/23, podnosioci zahteva Miradije Tusha, Naser Tusha, Artan Tusha, Ajshe Tusha, Hatixhe Tusha, Nadire Tusha i Nurhane Vladi-Tusha, citiran iznad, stav 58*).
43. Shodno tome, Sud će nastaviti sa razmatranjem navoda podnosioca zahteva, pokrenutim u njegovom zahtevu, podnetom Sudu 21. avgusta 2023. godine.

Ocena prihvatljivosti zahteva

44. Sud prvo razmatra da li su ispunjeni kriterijumi prihvatljivosti, propisani Ustavom i dalje definisani Zakonom i Pravilnikom o radu. S tim u vezi, prema stavu 1., člana 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava, Sud odlučuje samo o slučajevima koje je pred sudom zakonito pokrenula ovlašćena strana. Dok, prema stavu 7. istog člana Ustava, pojedinci su ovlašćeni da pokreću navodne povrede svojih prava i sloboda zajemčenih Ustavom od strane javnih organa, ali tek nakon što iscrpe sva pravna sredstva propisana zakonom.
45. Sud se dalje poziva na kriterijume prihvatljivosti, koji su navedeni u Zakonu. S tim u vezi, članom 48. (Tačnost podneska) Zakona propisano je da:

„Podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode su mu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnosilac želi da ospori.“

46. Pravilo 34. (Kriterijumi prihvatljivosti), stav 1, tačka (d) Poslovnika o radu propisuje da:

“(1) Sud može smatrati zahtev prihvatljivim:

[...]

(d) Ako zahtev tacno razjašnjava i adekvatno iznosi činjenice i navode o povredi ustavnih prava ili odredbi.“

47. Stoga, Sud primećuje da član 48. Zakona sadrži ukupno dva zahteva. Prvi se sastoji u (i) obavezi podnosioca zahteva i njihovoj dužnosti da razjasne tačno koja prava i slobode navode da su im povređena od strane javnog organa – čiju odluku osporavaju; a drugi se sastoji u (ii) obavezi podnosioca zahteva i njihovoj dužnosti da navedu konkretan akt javnog organa koji žele da ospore pred Ustavnim sudom. Oba ova kriterijuma iz člana 48. Zakona, a posebno prvi kriterijum iz ovog člana, ogledaju se i u pravilu 34. (1) (d) Poslovnika, gde se traži da zahtev podnet Sudu mora jasno i na adekvatan način razjasniti činjenice i navode o povredi prava ili ustavnih odredbi (vidi u ovom kontekstu, slučajeve suda, KI73/21, podnositeljka zahteva *Minire Krasniqi-Zhitia*, rešenje o neprihvatljivosti od 29. jula 2021. godine, stav 39; KI91 /17, podnosilac zahteva *Enver Islami*, rešenje o neprihvatljivosti, od 22. novembra 2018. godine, stav 31. i KI134/23, podnositeljka zahteva *Feride Berisha*, rešenje o neprihvatljivosti, od 17. januara 2024. godine, stav 32).

48. U okolnostima konkretnog slučaja, što se tiče ovih kriterijuma prihvatljivosti, propisanih Zakonom i dalje definisanih u Poslovniku o radu, Sud naglašava da uprkos činjenici da je podnosilac zahteva jasno naveo da osporava presudu Vrhovnog suda [Rev.Br. 235/2023] od 3. jula 2023. godine nije ispunio svoju obavezu da „*precizno pojasni koja su mu prava i slobode povređena*“ od strane javnog organa, odnosno Vrhovnog suda u ovom slučaju. S tim u vezi, Sud primećuje da podnosilac zahteva u svom zahtevu podnetom Sudu, ni formalno ni suštinski, nije precizirao koja su Ustavom zagarantovana osnovna prava i slobode povređena osporenim presudom Vrhovnog suda.
49. U svom zahtevu, podnetom Sudu, 21. avgusta 2023. godine, podnosilac zahteva samo precizira da je osporena presuda Vrhovnog suda doneta uz povredu člana 53. [Tumačenje odredbi ljudskih prava] Ustava.
50. U vezi sa ovim poslednjim, Sud podseća da ova odredba obuhvata obavezu javnih organa, uključujući i Sud, da se „*Osnovna prava i slobode zagarantovana ovim Ustavom se tumače u saglasnosti sa sudskom odlukom Evropskog suda za ljudska prava.*“ S tim u vezi, ova odredba ne obuhvata nikakva specifična osnovna prava i slobode zagarantovane Ustavom.
51. Sud dalje primećuje da se podnosilac zahteva, kroz svoj zahtev podnet Sudu, ne slaže sa odlukama redovnih sudova, te da se suština njegovih navoda odnosi na pogrešno utvrđivanje činjeničnog stanja i pogrešno tumačenje zakona koje sprovode redovni sudovi. U vezi sa ovim poslednjim, u svom zahtevu precizira da: „*[...] svojina koju su tužioci stekli po osnovu održaja u ovom slučaju ne postoji jer tuženi, odnosno otac tuženog, ima ovu imovinu u posedu i korišćenju i na njegovoj strani, stoga nisu ispunjeni uslovi iz člana 28., stava 4. ZOSPO-a i nedostaje mu savesna državina*“.
52. Stoga, Sud konstatuje da podnosilac zahteva svojim zahtevom nije tačno pojasnio koja prava i slobode navodi da su mu povređena od strane javnog organa, kao što je propisano članom 48. Zakona, u vezi sa pravilom 34 (1) (d) Poslovnika o radu.
53. Kao rezultat toga, u skladu sa članom 48. Zakona i pravilom 34 (1) (d) Poslovnika o radu, Sud zaključuje da se zahtev podnosioca zahteva mora proglasiti neprihvatljivim.


IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa članovima 113.1 i 113.7. Ustava, članovima 22. i 48. Zakona i pravilima 26. i 34. stavom 1. tačkom d) Poslovnika o radu, dana 29. aprila 2024. godine, jednoglasno

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA DOSTAVI ovo rešenje stranama;
- III. DA OBJAVI ovo rešenje u Službenom listu Republike Kosovo, u skladu sa stavom 4., člana 20. Zakona;
- IV. DA KONSTATUJE da ovo rešenje stupa na snagu danom objavljivanja u Službenom listu Republike Kosovo, u skladu sa stavom 5., člana 20. Zakona.

Sudija izvestilac


Safet Hoxha

Predsednica Ustavnog suda




Gresa Caka-Nimani